

התרנגולת שרצתה כרבולת

כתב פעטער בן-ציון

צייר אליעזר ליסיצקי

קייב – פטרסבורג

~1900

היה היה פעם תרנגול וגם תרנגולת.
התרנגול היה צעקן והתרנגולת קרקרנית.

התרנגולת החליטה שהיא רוצה כרבולת על ראשה.

היא אמרה לתרנגול:

"בוא, בוא. ניסע לשוק ותקנה לי כרבולת לראשי."

התרנגול לא רצה לנסוע, אבל התרנגולת התחילה לבכות,

והתרנגול צריך להישמע לה.

הוא בנה עגלה על ארבעה גלגלים, רתם אליה ארבעה סוסים,

התיישב בעצמו מקדימה עם המושכות,

ואת התרנגולת הושיב בעגלה.

יצאו לדרך!

הסוסים מושכים, מושכים!

הגלגלים מסתובבים, מסתובבים!

התרנגול קורא:

"קו-קו-רי-קו!"

אני מוביל את התרנגולת שלי לשוק!

קדימה סוסים!"

נסעו, נסעו עד שהגיעו ליער.

יצא מהיער אריה.

שאל האריה: "לאן זה?"

ענה התרנגול

"קו-קו-רי-קו!"

אני מוביל את התרנגולת לשוק.

אולי תרצה להצטרף?"

"ברצון!"

"אז תתיישב שם למעלה עם התרנגולת.

רק אל תנהום, אל תבהיל את הסוסים שלי!"

עלה האריה על העגלה.

נוסעים הלאה.

יצא מהיער נמר.

"לאן זה?"

ענה לו התרנגול:

"אני מסיע את התרנגולת שלי לשוק.

האריה יושב אצלי בעגלה.

אתה רוצה להצטרף?"

"רוצה!"

עלה הנמר על העגלה.

נוסעים הלאה.

יצא מהיער פיל.

"לאן זה?"

עונה התרנגול:

"אני מוביל את התרנגולת שלי לשוק.

האריה והנמר יושבים כבר בעגלה.

אתה אולי רוצה גם כן?"

"אני רוצה!"

התיישב הפיל בעגלה.

נוסעים הלאה.

נסעו ונסעו,

אך פתאום באה לקראתם

מכונית.

המכונית נתנה צפצוף.

הסוסים נבהלו, התחילו לרוץ.

האריה התחיל לנהום.

הנמר התחיל לשאוג.

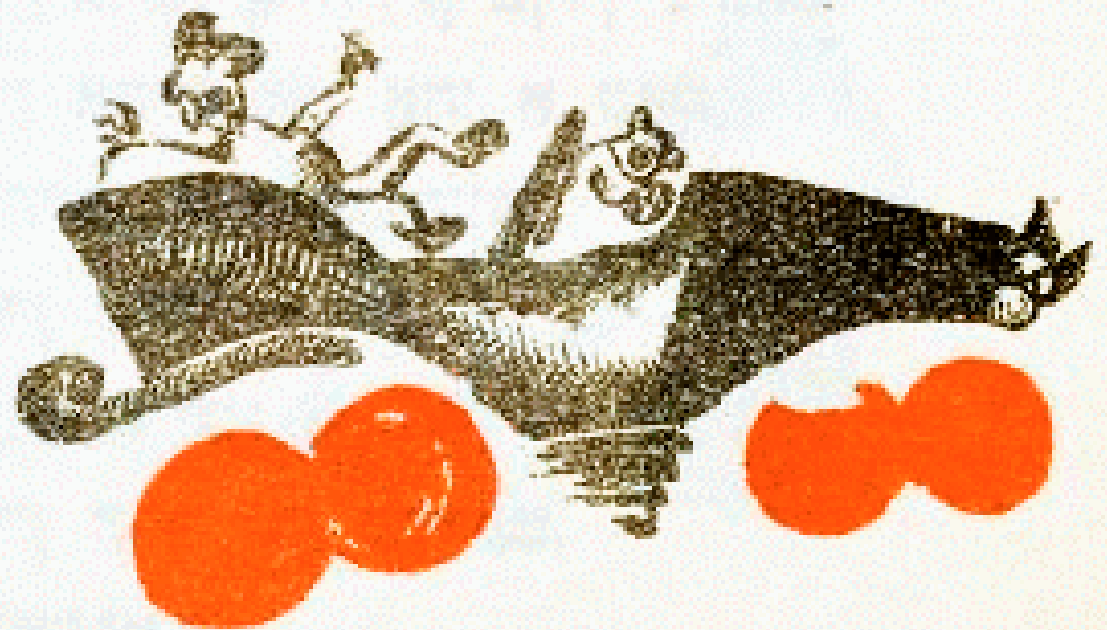
הפיל התחיל לרטון.

הפחידו את הסוסים.

התרנגול עזב את המושכות,

והתעופף מהעגלה.

התרנגולת עפה אחריו.

אומר התרנגול לתרנגולת:
אין לנו עגלה ואין יותר סוסים.
עכשיו נלך ברגל. אין ברירה. בואי, נלך הביתה.
התרנגולת מאוד רצתה להגיע לשוק ולקנות לה כרבולת.
אך היא נאלצה להסתובב ולחזור הביתה בלי כרבולת.
הם חיים שם בבית עד היום.
ללא שלום וללא שמחה.
התרנגול הולך בחצר כל היום וצועק.
התרנגולת מקרקרת.

אך הנה נתן התרנגול צעקה גדולה
והתרנגולת הטילה ביצה.

הטילה
ו"קר-קר-קר"
מקרקרת
"הנה הטלתי
ביצה.
קר-קר-קר!"

